

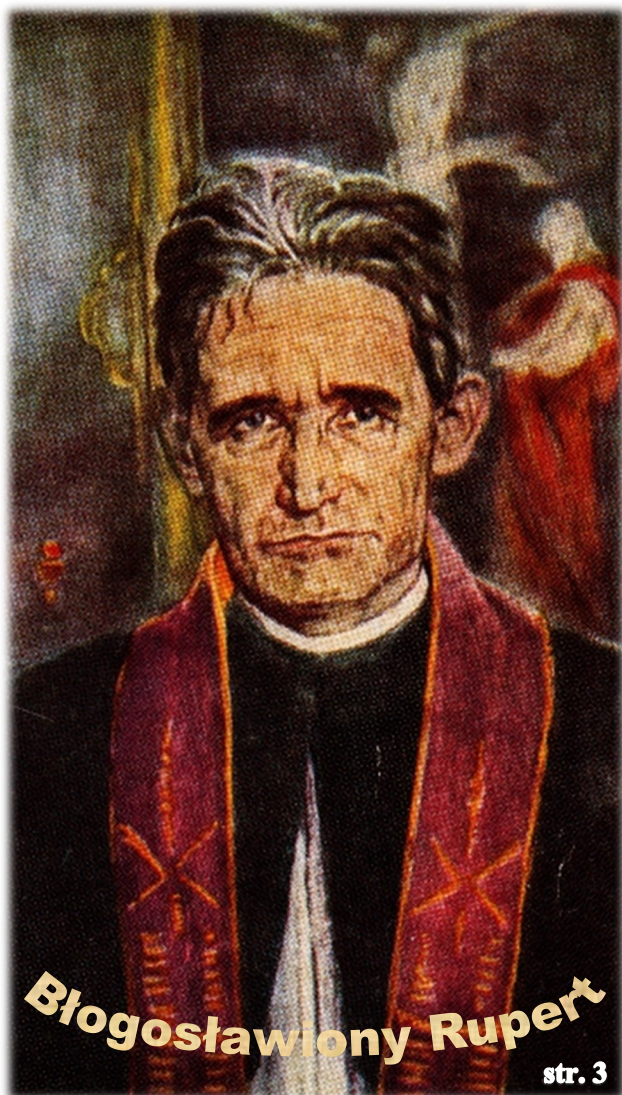
górach, dolinach

Parafia św. Klemensa I, papieża i męczennika w Ustroniu

nr 10 (1448) Listopad 2023

W DZISIEJSZYM NUMERZE:

*Kolejny numer dostępny
będzie od niedzieli:
26 listopada*

Blagosławiony Rupert

str. 3

Jezus niezwykły człowiek

str. 2

Z życia parafii

str. 7-8

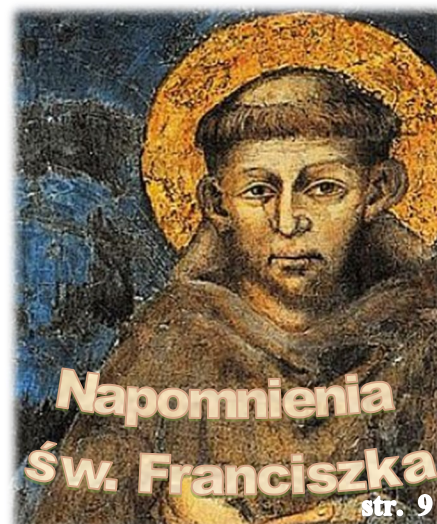
***W tym numerze
znajdziesz również:***

- 1) Ogłoszenia i intencje
- 2) Kącik dla najmłodszych - krzyżówka, rebus, rysunek
- 3) Jubilaci miesiąca
- 4) Bliżej Eucharystii
- 6) Kącik biblijny

śp. dr Wanda Póltawska

str. 5

**Napomnienia
św. Franciszka**

str. 9

JEZUS CZŁOWIEK NIEZWYKŁY - CZ. I

Ks. Rafał Dendys

Kim jest Jezus Chrystus? Wydaje się, że na tak postawione pytanie każdy chrześcijanin znajdzie właściwą odpowiedź a przynajmniej taką która będzie bliska prawdy i zgodna z nauczaniem Kościoła. Sprawa jednak nie jest taka prosta jak by się mogło wydawać. W naszych rozważaniach doszliśmy do momentu, w którym spróbujemy się zmierzyć z postacią naszego Zbawiciela. To nie ma być traktat teologiczny a jedynie wskazanie na pewne tropy zachęta do dalszych poszukiwań. Od czego zacząć? Wiemy, że Jezus Chrystus był Synem Bożym, ale również - i jest to dogmat wiary - człowiekiem. Spróbujmy na początek przyjrzeć się bliżej człowieczeństwu Mistrza z Nazaretu. Jaki człowiekiem był Jezus? czy dokładnie takim jak każdy z nas? Czy też może zupełnie innym? Jaką miał świadomość swojego Bóstwa? Trudne to pytania, ale ważne i domagające się odpowiedzi.

O. Jacek Salij, Dominikanin, zauważa, że *Jezus był człowiekiem niewyobrażalnie piękniej niż my było to bowiem człowieczeństwo pozbawione jakiegokolwiek skazy grzechu. Przyjął na siebie nasze grzechy, ale sam musiał pozostać od nich wolny, aby w ogóle mogło dokonać się odkupienie.* Już tutaj zatem widać, że Jego człowieczeństwo i nasze nie mogą się sobie równać. Chrystus nie mógłby powtórzyć za św. Pawłem tego co jest częścią naszej definicji człowieczeństwa mianowicie: *Jestem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać – nie. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię właśnie zło, którego nie chcę. Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka* (Rz 7, 18-25a).

W Chrystusie Wola czynienia dobra jest realizowana w sposób doskonały. Jednocześnie Jezus przyjmuje na siebie wszystkie nasze ludzkie słabości, które nie oddalają nas od Boga takie jak potrzeba pokarmu, snu, ludzkiej życzliwości, podatność na ból itp. – dzięki którym stał się naprawdę jednym z nas.

Kolejne ważne pytanie dotyczy wiedzy jaką posiadał Jezus z Nazaretu. Czy była to Boska wszechwiedza? czy jednak ograniczona ludzkimi słabościami? Jeszcze raz odwołajmy się do O. Jacka Salija: *Kościół zawsze starannie podkreślał, że boskość i człowieczeństwo, jakkolwiek nierozdzielne, są w Nim (Chrystusie) niez mieszane. Zatem, podobnie jak była w Nim ludzka wola, inna od Jego woli boskiej, tak samo Jego wiedza ludzka była czymś innym niż Jego wiedza Boża – była skończona i podlegała rozwojowi.*

Jednak była to wiedza Mesjasza i Zbawiciela, istotnie większa i szlachetniejsza niż wiedza zwyczajnych ludzi. Nie było w niej pychy, błędów ani przesądów, ludzkie wnętrza nie

były dla niej tajemnicą, gdyż przepelniona była miłością do ludzi.

Sięgając do Ewangelii bez trudu znajdziemy potwierdzenie wyjątkowej wiedzy jaką posiadał Jezus. Widzimy to wszędzie tam, gdzie Chrystus odczytuje myśli i zamiary faryzeuszów, ale także i apostołów, wiedząc doskonale co dzieje się w ich sercach. Najlepiej podsumowuje temat św. Jan Ewangelista, kiedy pisze: *Jezus „wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku, sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje”* (J 2,24n).

Wiedza Mistrza z Nazaretu była zatem znaczącego większa niż zwykle przypisana człowiekowi. Podsumowując przytoczmy jeszcze fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego: *Na mocy zjednoczenia z Boską mądrością w Osobie Słowa Wcielonego ludzkie poznanie Chrystusa w pełni uczestniczyło w znajomości wiecznych zamysłów, które przyszedł objawić. Jezus wprawdzie stwierdza, że nie zna tych zamysłów, ale w innym miejscu wyjaśnia, że nie otrzymał polecenia, by to objawić* (por. Dz 1,7) (KKK, 474).

Zatem widzimy, że ludzka wiedza i świadomość Chrystusa uczestniczy w Jego Boskiej Wszechwiedzy choć obie zasadniczo się od siebie różnią.

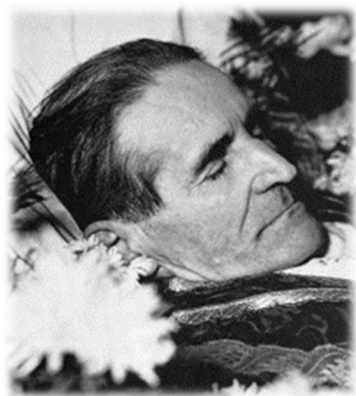
Wynika z tego zatem również, że Chrystus miał pełną świadomość tego Kim jest i jakie jest Jego ostateczne posłannictwo. Mówi się o tym wielokrotnie na kartach Ewangelii a po raz pierwszy u św. Łukasza, kiedy rodzice znajdują 12 letniego Jezusa w świątyni, którą nazywa On „Domem swojego Ojca”. Św. Jan przytacza również słowa Jezusa które mówią wprost o Jego samoświadomości: *„Ja i Ojciec jedno jesteśmy”*; *„Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca”*. *„Wszystko, co ma Ojciec, jest moje”*.

Teologowie zatem nie mają żadnych wątpliwości, Jezus wiedział kim jest. Pytamy jednak dalej, gdzie znajduje się źródło tej wiedzy? Skąd Jezus wiedział o swoim Bóstwie? Odpowiadają na to Wielcy święci i Ojcowie Kościoła a odpowiedź można by zawrzeć w jednym zdaniu: ludzka dusza Jezusa była od pierwszej chwili swojego istnienia obdarzona bezpośrednim oglądaniem istoty Bożej. To, dlatego Chrystus mógł modląc się w ogrodzi Oliwnym ogarnąć ludzi wszystkich czasów i narodów, tych którzy żyli przed Nim i po Nim, a więc również nas. Dlatego umierając na krzyżu umiera za każdego człowieka, który kiedykolwiek stąpał, po ziemi zarówno w przeszłości jak i przyszłości, która sięga końca czasów. Stało się tak dlatego że Chrystus już jako człowiek znał każdego z nas bez wyjątku dzięki Boskiemu zjednoczeniu z Ojcem w Niebie.

Cytowany już O. Salij podsumowuje krótko: Stoimy tu wobec Tajemnicy, której do końca nie przenikniemy nigdy.

BŁOGOSŁAWIONY RUPERT MAYER

Piotr Kamiński

Drodzy czytelnicy, listopad to szczególny czas, w którym przychodzi do nas zaduma nad ludzkim życiem. Niech w tym roku towarzyszy nam inspirująca postać błogosławionego, który nie bał się głosić swoim życiem ewangelicznych prawd.

Błogosławiony Rupert Mayer urodził się 23 stycznia 1876 roku w Stuttgarcie w Niemczech w zamożnej rodzinie kupieckiej. Po ukończeniu liceum powiedział ojcu, że chce zostać jezuitą. Ten jednak polecił mu najpierw przyjąć święcenia kapłańskie. Rupert zgodnie z wolą ojca najpierw rozpoczął studia teologii i filozofii we Fryburgu, Monachium i Tybindze. Do seminarium wstąpił w Rottenburgu, a 2 maja 1899 roku został kapłanem. Rok później wstąpił do jezuitów w Austrii.

W 1912 roku osiedlił się w Monachium i mieszkańcom tego miasta poświęcił resztę swojego życia. Był duszpasterzem i opiekunem ludzi, którzy przybywali tam licznie w poszukiwaniu pracy i stawali się łatwym łupem wyzyskiwaczy. Jego posługę w tym mieście przerwała I wojna światowa. Po jej wybuchu Rupert Mayer został kapłanem wojskowym. Został odznaczony najwyższym medalem niemieckiej wojskowości: Krzyżem Żelaznym pierwszego stopnia. Znany był z odwagi, gdyż pozostawał wraz z żołnierzami na pierwszej linii frontu w czasie bitew. W 1916 r., chroniąc własnym ciałem towarzysza walki, w wyniku wybuchu granatu stracił lewą nogę.

Po wojnie powrócił do Monachium i pracował tam w parafii św. Michała, szczególną troską obejmując najuboższych. W tym okresie swojej posługi kapłańskiej głosił 70 kazań i konferencji miesięcznie. Wprowadził w życie nowatorski pomysł odprawiania niedzielnych Mszy świętych na dworcu głównym w Monachium. W 1919 roku poznał osobiście Hitlera i ocenił go jako "wyjątkowego mówcę i podżegacza, który nie przywiązuje zbytnej wagi do prawdy".

W 1923 roku przybył na spotkanie nazistów w słynnej piwiarni Bürgerbraukeller, gdzie witany był entuzjastycznymi brawami przez tłumy oczarowane przez Hitlera. Był już wówczas znanym i szanowanym kapłanem i myśłano, że zamierza przyłączyć się "do sprawy". On jednak w pierwszych słowach przemówienia stwierdził, że nie można być jednocześnie katolikiem i nazistą. Czynił to otwarcie, narażając się na represje. Swoją niezgodę na tezy głoszone przez Hitlera wyrażał także na spotkaniach NSDAP, próbując walczyć ze szkodliwymi przekonaniem u samego ich źródła.

Był główną postacią katolickiego ruchu oporu w Trzeciej Rzeszy w Monachium. Nazywano go "kulawym apostołem", a jego sława szybko uczyniła z niego bardzo istotnego wroga NSDAP. Po 1933 roku i przejściu przez nią władzy wydano Rupertowi Mayerowi zakaz głoszenia kazań. Jego jednak obowiązywało głównie posłuszeństwo wobec przełożonych zakonnych, a ci popierali jego działalność i zostawili mu wolną rękę. Zakazu więc nie posłuchał.

Po raz pierwszy został na krótko aresztowany w 1937 roku, ale wykonanie kary czasowo odroczone, licząc się z jego popularnością. Został ponownie aresztowany 5 stycznia 1938 roku. Wyszedł jeszcze przed zakończeniem 6-miesięcznego wyroku w rezultacie amnestii. W celi demonstracyjnie pozostawił swój Krzyż Żelazny. Trzeci raz zatrzymano go w 1939 r. po odmowie udzielenia informacji o podejmowanej działalności duszpasterskiej. Wówczas został zesłany do obozu koncentracyjnego w Oranienburgu koło Berlina, pomimo faktu, że miał wtedy już 63 lata. Tam przez 7 miesięcy trzymano go w odosobnieniu, w pojedynczej celi.

Hitlerowcy wiedzieli jednak, że zanim zabiją jego, muszą zabić jego sławę. Kiedy więc stan zdrowia Ruperta Mayera gwałtownie się pogorszył na skutek obozowych warunków życia – wypuścili go i internowali w benedyktyńskim opactwie w Ettal. W ten sposób przynajmniej uniknęli rozstrawienia go jako męczennika. W 1945 roku amerykańskie wojska odbiły klasztor z rąk hitlerowskich, a Rupert Mayer, korzystając z odzyskanej wolności powrócił do Monachium i podjął ponownie działalność duszpasterską. Starał się przekonywać ludzi, by nie sądzili siebie nawzajem i żyli w pokoju.

Niedługo jednak przyszło mu głosić przebaczenie. Zastąpił podczas celebracji Eucharystii w dniu Wszystkich Świętych 1945 roku. Stracił mowę podczas głoszonego przez siebie kazania: nagle zatrzymał się na słowie "Pan!", kilkakrotnie je powtórzył i osunął się. W kilka godzin później zmarł w szpitalu. Bezpośrednią przyczyną jego śmierci był atak serca.

Został beatyfikowany przez św. Jana Pawła II 3 maja 1987 roku na wypełnionym po brzegi Stadionie Olimpijskim w Monachium. Papież powiedział wtedy: "Tam, gdzie Bóg i Jego prawa nie są honorowane, tam prawa człowieka są gwałcone".

W Bawarii wiele ulic nosi imię Ruperta Mayera, podobnie, jeśli chodzi o szkoły i kaplice. Działająca w Polsce fundacja jego imienia pomaga sierotom i dzieciom w trudnej sytuacji społecznej.

Jego życie może nauczyć nas, jak ważne jest życie w prawdzie z Chrystusem.

BLIŻEJ EUCHARYSTII - SPOTKANIE Z PANEM

Dk. Adam Bajorek

Rozważając i próbując zrozumieć kolejne części Eucharystii zatrzymamy się na krótkim, często niezauważonym elemencie Mszy świętej. Jest nim aklamacja po przeistoczeniu. Ona może mieć cztery różne odsłony, jednak, gdy wnikiemy w treść każdej z nich, zauważymy, że sedno sprawy jest takie same. Poniżej przytoczę wszystkie cztery wersje:

„K.: Oto wielka tajemnica wiary. W.: Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i oczekujemy Twego przyjścia w chwale”.

„K.: Wielka jest tajemnica naszej wiary. W.: Ile razy ten chleb spożywamy i pijemy z tego kielicha, głosimy śmierć Twoją, Panie, oczekując Twego przyjścia w chwale”.

„K.: Uwielbiamy tajemnicę wiary. W.: Panie, Ty nas wybawiłeś przez krzyż i zmartwychwstanie swoje, Ty jesteś Zbawicielem świata”.

„K.: Tajemnica wiary. W.: Chrystus umarł, Chrystus zmartwychwstał, Chrystus powróci”.

Można od razu zauważyć, że wezwanie kapłana w każdej wersji zawiera niemalże tę samą treść. W każdej z czterech przytoczonych chodzi o *tajemnicę wiary*. Czym jest ta tajemnica? Może nie tyle chodzi o to, że Bóg jest sakramentalnie obecny na ołtarzu, ale chodzi o coś jeszcze głębszego. Tak naprawdę, to odpowiedź ludu jest odpowiedzią na to, czym jest ta tajemnica. Ale zanim uczynimy krok naprzód w naszych rozważaniach, chwilę zatrzymajmy się jeszcze nad słowem *tajemnica*. W naszej wierze, która jest również wyrażona podczas liturgii istnieje pewna *tajemnica*, jeszcze nie wszystko do końca rozumiemy, coś przed nami jest jeszcze ukryte. Podczas liturgii my nie do końca rozumiemy najgłębszą istotę rzeczy, to jest cały czas dla nas niezrozumiałe. Przyjdzie taki czas w naszym życiu, kiedy ta tajemnica będzie dla nas odkryta, ale to jeszcze nie ten czas. Póki co, musimy stanąć wobec *tajemnicy*.

Tajemnica w języku Nowego Testamentu, czyli języku greckim to *mysterion*. Św. Paweł Apostoł bardzo często używa ten termin w swoich listach. Co Apostoł Narodów chce przekazać adresatom listu używając termin *mysterion*? Dla św. Pawła *mysterion* to przede wszystkim Jezus Chrystus. Zobaczmy na fragment z Listu do Kolosan: „Tajemnica (*mysterion*) ta, ukryta od wieków i pokoleń, teraz została objawiona Jego świętym, którym Bóg zechciał oznajmić, jak wielkie jest bogactwo chwały tej tajemnicy (*mysterion*) pośród pogan. Jest nią Chrystus pośród was – nadzieja chwały” (Kol 1, 26 – 27).

I dla nas tą *tajemnicą* jest Chrystus, ale jak zostało zauważone wyżej, nie zatrzymujmy się tylko na Jego sakramentalnej obecności. Spróbujmy zrozumieć bardziej te słowa, które na każdej Mszy świętej powtarzamy. W odpowiedziach mszalnych na poszczególną aklamację dochodzą do głosu trzy fakty, można powiedzieć trzy wydarzenia. Pierwszą z nich jest śmierć Jezusa, kolejną Jego zmartwychwstanie i na końcu Jego przyjście w chwale. Powoli snujemy wniosek, że tą *tajemnicą* jest Chrystus i to co On dla nas zrobił. Podczas liturgii nabiera to jeszcze wyraźniejszej ostrości, ponieważ jak wiemy, liturgia to wspomnienie i uobecnianie. Podczas Mszy świętej wspominamy śmierć Chrystusa i Jego zmartwychwstanie. Przed momentem słyszeliśmy na Eucharystii słowa z Wielkiego Czwartku z wieczernika, które się wydarzyły w Wielki Piątek na Kalwarii. Rzeczywiście, podczas liturgii głosimy śmierć Pana i Jego zmartwychwstanie. To jest nasza *tajemnica*! Podczas każdej Mszy świętej rozumiemy „jak wielkie jest bogactwo chwały tej tajemnicy”.

Dochodzi jeszcze jeden aspekt zawarty w tych aklamacjach. Odpowiadamy, że do tej *tajemnicy* jest jeszcze oczekiwanie na przyjście Pana. Tutaj może zapalić się czerwona lampka i sygnalizować, że coś jest nie tak. Skoro podczas Mszy świętej wspominamy i uobecniamy coś co miało już miejsce w przeszłości, to jak możemy wspominać coś co dopiero nadejdzie, coś co jeszcze się nie wydarzyło, jednym słowem – przyszłość. W tym momencie właśnie stykamy się z największą *tajemnicą*, ponieważ Bóg jest rzeczywiście na ołtarzu, ale jak próbowaliśmy zrozumieć w zeszłym tygodniu, jest obecny sakramentalnie. A przy końcu świata my zobaczymy Pana twarzą w twarz. Nasza przyszłość to bycie z Panem. Tutaj pokazuje nam się Chrystus, który naprawdę jest *mysterion*, ponieważ jak pisze św. Paweł: „ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy go miłują” (1 Kor 2, 9). Nasza przyszłość jest jeszcze przed nami ukryta, my jej nie znamy. Możemy o niej powiedzieć, Eucharystia jest jakimś cieniem przyszłości, dlatego każda Eucharystia, każda Komunia święta, ma jeszcze bardziej obudzić w nas pragnienie bycia z Nim, tak, żebyśmy mogli, jak pierwsi chrześcijanie zawołać: „Przyjdź, Panie Jezu! (Ap 22, 20)” Przyjdź, bo my chcemy już spotkać się z Tobą!

DR WANDA PÓLTAWSKA

Michał Luniew

W Krakowie zmarła Wanda Półtawska – doktor psychiatrii i działaczka na rzecz obrony życia człowieka. 2 listopada skończyłaby 102 lata. 30 lat temu była współzałożycielką Studium Teologii Rodziny w Bielsku-Białej – umożliwiającego zdobycie wiedzy i formacji nt. całokształtu życia rodzinnego i małżeńskiego.

Przyjaciółka papieża Jana Pawła II i dama Orderu Orła Białego. Przez kilkadziesiąt lat doktor Półtawska zajmowała się poradnictwem małżeńskim i rodzinnym. Wykładała w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Przypominam prelekcję Wandy Półtawskiej wygłoszoną 30 maja 2016 r. podczas spotkania w bielskiej kurii biskupiej z przedstawicielami diecezjalnego duszpasterstwa rodzin, w tym z doradcami życia rodzinnego.

Kościół nie potrzebuje żadnej dyskusji w prasie, Kościół potrzebuje świadków, że ludzie potrafią żyć tak, jak Pan Bóg chce – podkreśliła wtedy znana z prekursorskiej działalności w zakresie poradnictwa małżeńskiego i rodzinnego członkini Papieskiej Akademii Życia. Zaapelowała, by ludzie ochrzczeni i dobrej woli wzięli udział w walce o dobro. Według prelegentki, związanej przez lata z bielskim Studium Teologii Rodziny, bez wspólnego zaangażowania ludzi wierzących na rzecz autentycznego świadectwa życia w rodzinie, trudno będzie mówić o wygranej w walce z cywilizacją nienawiści i śmierci. „Poradnia rodzinna nie wystarcza raz na miesiąc. Ludzie potrzebują pomocy na co dzień. Jak to zrobić? Wszystkich ludzi dobrej woli **nawołuje Ojciec Święty do wszelkich ruchów małżeństw, które razem się spotykają, by się nauczyć być rodzicami i wychowawcami**” – podkreśliła Półtawska, skupiając się w swym wykładzie na wartości rodziny w nauczaniu św. Jana Pawła II.

Jak zauważyła, we współczesnym świecie niedowiarków i tych, którzy deklarują ateizm Kościół nie potrzebuje dyskusji w prasie o istnieniu Boga. „A jak trzeba żyć? Tego właśnie nauczał Jan Paweł II. On dał wszelkie drogowskazy po to, żeby ratować świętość małżeństwa i miłości ludzkiej” – dodała wieloletnia współpracowniczka Karola Wojtyły, księdza, biskupa i papieża.

Zdaniem dr Półtawskiej, fundamentem programu Wojtyły było świadome dążenie do świętości. „**To obowiązuje nas wszystkich. Każdy z nas ma postawić na pierwszym miejscu to, co sprzyja osobistej świętości**” – zaznaczyła i przypomniała, że plaga rozwodów m.in. bierze się stąd, że małżonkowie zamiast dążyć do świętości grzeszą, a nawet „popołniają zbrodnie”.

„Jeżeli ludzie żyją w ciężkich grzechach, to są tacy, jak ich czyny. Stajesz się taki, jak twoje czyny. Jakość czynów przechodzi na sprawcę. Czyny masz takie, jak poglądy” – przypomniała autorka bestselleru „Beskidzkie rekolekcje”.

„**Ja chcę nawrócić wierzących, bo ochrzczeni, bierzmowani, żyjący w sakramencie małżeństwa nie znają do końca nauczania Kościoła katolickiego**” – zwróciła uwagę i zachęciła do rzetelnej analizy dokumentów i wypowiedzi Jana Pawła II, szczególnie tych dotyczących teologii ciała. „Papież radzi, by do świętości dążyć z entuzjazmem” – podkreśliła.

Odwołując się do definicji małżeństwa zaczerpniętej z encykliki Pawła VI „Humanae vitae”, mówiącej o tym, że zostało ono ustanowione przez Boga w celu realizowania Swojego planu miłości, prelegentka pytała: „**Czy naprawdę realizujecie w swoim małżeństwie Boży plan? Bardzo niewiele znam takich małżeństw, które realizują nie swój plan, lecz Boży**”. Przestrzegła, by nie uczyć ludzi tylko planowania poczęć, lecz dostrzegania przede wszystkim w życiu daru Bożego.

„**Macie i musicie planować świętość, działanie, ale nie życie, bo nie macie władzy, żeby dać życie. Każde dziecko jest bowiem dziełem Boga, a nie człowieka**” – zaapelowała.

Wyjaśniła, że jako uczennica twórcy teologii ciała chciałaby zaakcentować także teologię anatomii ciała. „**Ciało ludzkie jest święte. Łono, w którym kobieta nosi dziecko, jest sanktuarium życia. Kobieta jest odpowiedzialna za to, kogo wpuszcza do tego sanktuarium**” – zaznaczyła.

Dr Wanda Półtawska gościła w naszej parafii w 2018 r. na zaproszenie ks. Mirosława Szewieczka w ramach „Podróży życia”. Wtedy mówiła do zgromadzonych w kościele: „**Miłość małżeńską można przyrównać do ogniska, które płonie, ale które też na pewno zgaśnie, jeśli nie dolożysz niczego do tego ognia.**”

Dodała także: „Bo jeśli jest jakaś siła, która by mogła zniszczyć sakrament małżeństwa, to tylko jedna: **sam człowiek - mąż niszczy żonę, a żona niszczy męża. Tego nie wolno. Małżeństwo ma być podziwem dla drugiej osoby, nie jej niszczeniem.**”

A drugie, wciąż aktualne zdanie ks. Karola Wojtyły, to słowa: niechaj każdy z was uklęknie i powie: moja wina. **Póki mówicie: twoja wina, nie ma wyjścia.**”

Zmarła 24 października 2023 r.

NASI DRODZY JUBILACI!

Agata Szarzec

1 - 10

Babczyńska Cecylia

Chołuj Łucja

Patas Bronisława

Mostowik Eugenia

Waszek Stefan

Myrmus Krystyna

Spiess Romana

Więclawek Joanna

Pawłowska Barbara

Węglorz Wanda

Kizinkiewicz Elżbieta

Opala Grzegorz

Zawada Kazimierz

Sikora Maria

Motaj Urszula

11 - 19

Bugaj Ferdynand

Grzesiok Andrzej

Krysta Grzegorz

Piątkowska Alina

Goryczka Genowefa

Tulec Damian

Karnas Eugenia

Jankowska Krystyna

Rembisz Andrzej

Graca Jerzy

Bogaczewski Piotr

Piechowiak Magdalena

Pasterny Małgorzata

Bujok Monika

Młoczek Konrad

Kowalska Wanda

Paździor Franciszek

Rozmus Aleksander

20 - 31

Kalinowska Emilia

Pietrzykowska Maria

Łukosz Anna

Stolarczyk Maria

Białczyk Irena

Łojek Robert

Trojan Maria

Stębowska Halina

Błaszczyk Krystyna

Waszut Izabela

Legierska Czesława

Franek Krystyna

***Jubilatom życzymy wielu łask Bożych,
opieki Najświętszej Maryi Panny, darów Ducha Świętego
oraz radości, pomyślności i najlepszego zdrowia!***

Z ŻYCIA PARAFII - CO SIĘ WYDARZYŁO?

ks. Rafał Dendys, ks. Michał Wójcik

Najważniejsze wydarzenia października:

- Pielgrzymka śladami św. Stefana do Budapesztu
- Peregrynacja relikwi bł. Rodziny Ulmów
- Ostatnie nabożeństwo fatimskie w tym roku
- Dzień Papieski - Cywilizacja życia
- Niedziela Misyjna

Weekend w Budapeszcie!

W weekend kończący wrzesień i rozpoczynający wyruszyliśmy z Ustronia w kierunku Węgier, gdzie nasze kroki skierowaliśmy do Bazyliki w Esztergomie, Vyszehradu i dawnej rezydencji królewskiej, nie zabrakło również Szentendre - malowniczego miasteczka położonego na zboczach naddunajskich wzgórz. W węgierskiej stolicy czekała na nas obiadokolacja przy muzyce cygańskiej i nocny rejs statkiem po Dunaju.

Drugiego dnia naszego pielgrzymowania śladami św. Stefana Najpierw węgierski parlament z bliska, spacer przez Plac Wolności aż do Bazyliki św. Stefana. W samo południe Msza Święta w kościele „W skale” Wyjazd na Wzgórze Zamkowe. Zwiedzanie m.in. Baszty Rybackiej, neogotyckiego Kościoła Macieja, Zamku Królewskiego i Plac Bohaterów. Budapeszt urzeka i pozostanie w naszych Dziękujemy Panu Tomaszowi Szostakowi za kolejne piękne oprowadzanie i pokazanie kolejnego skrawka świata.

Dzień Papieski!

W niedzielę 15 października przeżywaliśmy Niedzielę Papieską pod hasłem: „Jan Paweł II - Cywilizacja życia”. Tradycyjnie w naszej Parafii z okazji tego dnia przywieźliśmy 67 pudełek, czyli 1 000 przepysznych kremówek prosto z Wadowic. Kremówki rozeszły się co do ostatniej, a co najważniejsze dla nikogo nie zabrakło. Dochód przeznaczony będzie na wakacyjne rekolekcje nad morzem dla dzieci i młodzieży.

Relikwie bł. Rodziny Ulmów!

12 października przeżywaliśmy w naszej parafii długo wyczekiwany moment peregrynacji relikwii bł. rodziny Ulmów. Relikwiarz oraz obraz bł. Rodziny z Markowej przebywały w naszej parafii między 17.00 a 21.00. Był to szczególnie czas modlitwy i refleksji który na pewno zaowocuje w przyszłości. Szczególnie podziękowania kierujemy najpierw do wszystkich wiernych którzy przybyli na modlitwę do świątyni.

Dziękujemy wszystkim księżom z dekanatu Wiślańskiego z ks. Dziekanem Tadeuszem Serwotką który przewodniczył Mszy Świętej. Dziękujemy chórowi Ave a także scholi prowadzonej przez rodziny Kręgu Domowego Kościoła naszej parafii, Pani Katechetce Michalinie Langhamer, wszystkim delegacjom i pełniącym posługi liturgiczne.

Ostatnie Czuwanie Fatimskie!

W piątek 13 października odprawiliśmy ostatnie w tym roku nabożeństwo Fatimskie. Dziękujemy ks. Rafałowi Jakubcowi za poprowadzenie tegorocznych rozważań i sprawowaną Eucharystie. Niech te treści które rozważaliśmy pozostaną z nami i przyniosą dobre owoce.

Dziękujemy również chórowi Ave który ubogacił liturgie śpiewem, wszystkim którzy dekorowali kościół przez te wszystkie miesiące a przede wszystkim wiernym którzy podjęli comiesięczną modlitwę różańcową i uczestniczyli w fatimskich nabożeństwach.

Niedziela Misyjna!

W niedzielę 22 października w naszej parafii gościł ks. misjonarz Wacław Krzempek który przez cały dzień głosił Słowo Boże i przybliżał realia pracy na misjach.

Dziękujemy za złożone ofiary na prowadzenie misji przez Stowarzyszenie Misji Afrykańskich w kwocie 11 000 zł. Bóg Zapłać!

Z ŻYCIA PARAFII - CO SIĘ WYDARZYŁO?

ks. Rafał Dendys, ks. Michał Wójcik

Zmarli od 01.11.2022 do 30.10.2023

Sadlik Gertruda	Fiałkowski Stanisław
Sztiwertnia Maria	Finescu Jadwiga
Jakubowski Jan	Piątkowski Józef
Duś Halina	Jarocka Janina
Hulanik Józef	Bilko Wanda
Albreczyński Jan	Wójcik Romuald
Mitas Karolina	Żółty Anna
Szymala Władysław	Łeszko Irena
Tekień Mirosław	Krzok Beata
Szachowicz Jan	Herda Wojciech
Otlik Pelagia	Kohut Maria
Stonawska Cecylia	Witoszek Teresa
Kowlaczyk Danuta	Legierski Zbigniew
Szela Tadeusz	Jankowski Michał
Sęk Stefania	Kozik Stanisław
Budny Roman	Stolarczyk Stefania
Uchroński Stanisław	Korc Franciszek
Szymaniak Józef	Mielczarek Genowefa
Chwastek Helena	Krężelok Michał
Łuka Franciszka	Bartosik Stanisława
Reguła Bogdan	Musiałek Marek
Kuś Alojzja	Pasterny Franciszek
Ks. Greiff Rafał	Martyniak Wiesława
Kawulok Maria	Rycko Stanisława
Albreczyńska Cecylia	

Inne!

- 2.10 w ramach Różańcowego Jerycha, odbyła się całodzienna modlitwa różańcowa.
- 7.10 odwiedziliśmy chorych i starszych parafian, zanosząc do ich domów Najświętszy Sakrament.
- 15.10 kolekta przeznaczona była na potrzeby naszej parafii.
- 30.10 sprawowana była Msza Święta w intencji seniorów naszej parafii.
- Przez cały miesiąc październik modliliśmy się o godzinie 17:30 na różańcu.
- W kancelarii parafialnej można zamawiać Msze na rok 2024

DZIECI MARYI

SOBOTA 9:30

ZAPRASZAMY NA:

XXII DNI KLEMENSOWE!

Godne zatem jest i sprawiedliwe, bracia moi, żebyśmy raczej byli posłuszni Bogu niż szli za tymi, co przez swoją pychę i krnąbrność wzniesają ohydny wzajemną zawiść.

PONIEDZIAŁEK - 06. 11. 2022

Czytelnia Katolicka im. Jerzego Nowaka

16.15 - Gryfno śląsko Polska cało – Ustroń

Wystawa poświęcona Markowi Waclawowi Judyckiemu.

Prowadzi Bronisław Wątroba

WTOREK - 07. 11. 2021

Czytelnia Katolicka im. Jerzego Nowaka

16.15 - „Na ustróńskim nute”

- spotkanie poświęcone Wandzie Mider

Prowadzi Danuta Koenig. Wystąpi Estrada Regionalna

„Równica” im. Renaty Ciszewskiej;

ŚRODA - 08. 11. 2021

Czytelnia Katolicka im. Jerzego Nowaka

16.15 – „Pisanie – moja pasja”

- spotkanie z Mariuszem Jancarczykiem

- autorem książki „Pióro z obrazu Malczewskiego”

Spotkanie poprowadzą Ewa i Mariusz, małżeństwo magistrów farmacji, pracujący w aptece Centrum.

CZWARTEK - 09. 11. 2021

Czytelnia Katolicka im. Jerzego Nowaka

16.15 – Edukacyjne spotkanie

z dyplomowaną pielęgniarką i dietetykiem

oraz bezpłatna akcja profilaktyczna

Wykład poprowadzą – pielęgniarka Anna Juroszek i dietetyk kliniczny mgr Dominika Kot.

PIĄTEK - 10. 11. 2021

Czytelnia Katolicka im. Jerzego Nowaka

16.15 – „Filmowa biografia Zofii Kossak”

- spotkanie z Joanną Jurgałą-Jureczką

NIEDZIELA - 19. 11. 2021

Kościół św. Klemensa

12.00 - Uroczysta Suma Odpustowa - przewodniczy i wygłosi kazanie ks. Rafał Jakubiec

NAPOMNIENIA ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU

Anna Karwot

Inspiracją do bliższego poznania św. Franciszka z Asyżu był fakt, że został moim patronem na rok 2022. Korzystając ze strony <https://www.faustyna.pl/zmbm/patronowie/> co roku wybiera się losowo patrona na kolejny rok. Bardzo polecam ten nawyk, motywuje nas do poznania historii Świętego i daje możliwość pozyskania potężnego opiekuna w Niebie. W moim przypadku zeszły rok należał do św. Franciszka, co skłoniło mnie do bliższej przyjaźni z Nim. Trafiłam na książkę Z. Kijasa pt. "Kto szuka Boga" Napomnienia św. Franciszka.

Wspomniana książka przedstawia 28 napomnień św. Franciszka, które są idealnymi wskazówkami do wykorzystania w naszej codzienności i duchowości. Napomnienia zostały skierowane w trosce o umocnienie w dobrym życiu i wytrwaniu w powołaniu do swoich współbraci. *A co wniosły w moje życie napomnienia? Do czego zachęciły, zmotywowały?*

Pan Jezus zachęca do słuchania, ale owe słuchać to nie tylko słyszeć, a posłuchać, czyli wprowadzić w codzienność i żyć Słowem Bożym. Gorliwe słuchanie i nasłuchiwanie, czyli otwarcie się na tego, który mówi. Bóg pragnie naszej dyspozycyjności, gotowości otwarcia się na to, co do nas mówi i czego od nas żąda. Jest w tym bardzo cierpliwy, co doskonale przedstawia historia młodego Samuela z czasów, gdy "nie znał jeszcze Pana". Pewnego dnia, gdy chłopiec spał w przybytku tuż przy Arce Przymierza, Pan zawołał Samuela po imieniu. Ten natychmiast się zerwał i pobiegł do kapłana Helego przekonany, że to on go wzywa. Heli powiedział, że to pomyłka i kazał iść spać. Kiedy jednak wszystko się powtórzyło jeszcze dwa razy, Heli zaczął się domyślać, kto woła jego młodego sługę. Powiedział mu zatem: "Idź spać! Gdyby jednak ktoś cię wołał, odpowiedz: Mów Panie, bo sługa Twój słucha". I tak oto Samuel po raz pierwszy spotkał się ze swoim Bogiem. My również, jak Samuel często nie słyszymy, kiedy przychodzi do nas Pan. Tak bardzo jesteśmy pochłonięci swoimi sprawami i problemami. A On czeka cierpliwie, aż usłyszymy.

Dla Franciszka bardzo ważne jest posłuszeństwo, czyli **po-słuchanie Pana Boga**, skupienie się w to co mówi Pan Jezus. Przestrzega zaś przed słuchaniem tylko siebie. A co z zadawaniem pytań? Zmuszają one do określonej duchowej i intelektualnej aktywności, wyrwywają człowieka z błęgiego spokoju i intelektualnego lenistwa. A więc nie bójmy się pytać Boga. Zadawanie pytań idzie w parze z odpowiedzią, stają się drogą życia. Sam Jezus zadawał ludziom pytania, zachęcając ich do szukania odpowiedzi. Stawiał przed szansą poznania tajemnicy Jego osoby i rzeczywistości, w której sami żyją.

Aby usłyszeć pytania skierowane do nas przez Boga potrzebne jest wewnętrzne wyciszenie duszy. Franciszek mówi, że Bóg ma charakter eucharystyczny, to znaczy jest pełen poświęcenia, ofiary i oddania. Uniża się co dzień, zstępuje z łona Dziewicy, przychodzi do nas w pokornej postaci, daje się nam jako pokarm i żyje w naszym wnętrzu. Żeby Go dostrzec i przyjąć obecność Boga w chlebie i winie, potrzeba WIARY.

Franciszek napomina, że gdy przestajemy się modlić, rodzi się grzech. Uleganie pokusom, widzenie egoistycznych potrzeb, słuchanie jedynie swojego głosu, bez dopuszczania do głosu Boga powoduje obumieranie uczuć, duchowości i relacji między nami, a Bogiem oraz innymi ludźmi. Zazwyczaj grzech kojarzy się z jakimś poważnym wykroczeniem przeciwko woli Bożej, niezdrową chęcią przejęcia zadań właściwych tylko Jemu, zajęciem Jego miejsca. Grzech dotyka kwestii władzy. Czy kusi wąż człowieka w rajskim ogrodzie? Władzą ("Jeżeli spożyjesz ten owoc, staniesz się jak Bóg"). Tradycja teologiczna uczy, że nasz biblijny przodek zgrzeszył grzechem pychy i nieposłuszeństwa.

Lekarstwem na grzech jest doskonale posłuszeństwo względem Pana Boga, czyli miłość naszą do Niego oraz Miłość, której dawcą jest Jezus Chrystus. Ten, kto kocha taką miłością nie tylko twierdzi, że Bóg jest, ale dodaje, że osobiście istnieje dla Niego. Pan Bóg wyraża swoje błogosławieństwo i miłość w przykazaniach, które są lekarstwem na grzech. Zachowywanie przykazań jednoczy nas z Panem, w szczególności zachowywanie najważniejszego przykazania miłości, które wieczorem przed swą męką Jezus powiedział do uczniów: *Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Czy przykazania są ciężarem? Oczywiście, że nie. Są argumentem na potwierdzenie wolności i godności człowieka, a także konkretnymi wskazaniem do szczęśliwego życia. Bóg przemówił do człowieka przez przykazania, jako zachęta do otwarcia się na Boską rzeczywistość, do podejmowania osobistych decyzji, co ważne i wartościowe w naszym życiu i wzięcie za nie odpowiedzialność.*

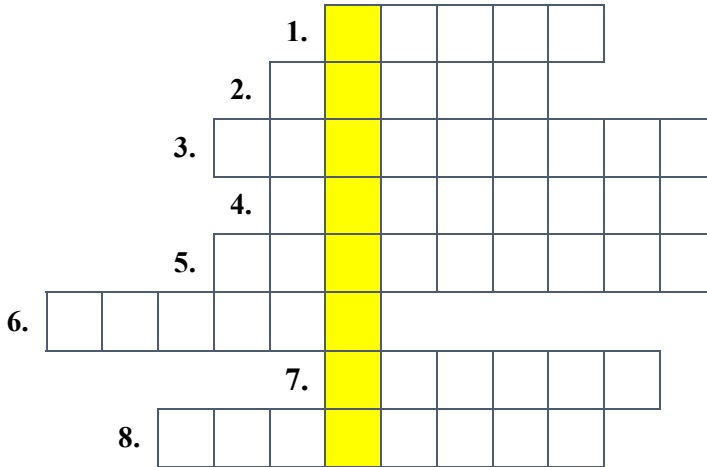
Posłuszeństwo staje się dla Franciszka czymś ważniejszym, niż sama pobożność, ascetyczne zachowanie czy religijność. Roztropność zastępuje posłuszeństwem, które ma być szczególnym rodzajem przewodnika, nauczyciela w drodze, mistrzem życia duchowego. Posłuszeństwo otwiera zamknięte okna życia, wpuszczając do środka świeży powiew Ducha Świętego. Posłuszeństwo nie zwalnia z roztropności, ale autentyczna roztropność będzie sugerować, aby lepiej trzymać się głosu przełożonego, niż kierować się wyłącznie swoim rozumem. Przykładem jest posłuszeństwo Jezusa wobec Ojca.

Powyższe elementy towarzyszą nam codziennie, pogłębiając wiarę poprzez posłuszeństwo, wypełniając przykazania Boże. Zacieśniamy więc z Jezusem dzięki Eucharystii, poznajemy Go na modlitwie. To chroni nas przed codziennymi pokusami i popełnianiem grzechu.

Pan Jezus jest z nami związany a my z nim, przede wszystkim przez Jego bycie Synem Człowieczym, przez to staje się dla nas **drogą, prawdą i życiem**. Drogą - czyli kierunkiem, który prowadzi do celu; Prawdą - widzi nas takimi, jakimi jesteśmy; Życiem - dosłownie jest całym naszym życiem, towarzyszem na dobre i na złe.

KĄCIK DLA NAJMŁODSZYCH

Ks. Michał Wójcik

1. KRZYŻÓWKA

1. Zapalamy go na grobach.
2. W sobotę o 9:30 spotkanie Dzieci
3. Stolica Węgier to?
4. Nad głową świętego.
5. Osoba głosząca Chrystusa w Afryce?
6. Przy nim sprawowana jest Msza Święta.
7. Na głowie króla.
8. Przechowywane w relikwiarzu osób świętych?

HASŁO z KRZYŻÓWKI:

UWAGA!

1. Zrób piękne serduszko.
 2. Zapisz na nim odpowiedzi z krzyżówki, rysunku
 3. Przynieś do kościoła na Msze Świętą
- o godzinie 10:30 w niedzielę**

26 listopada

2. RYSUNEK

Pokoloruj i odpowiedz na pytanie:

Kiedy obchodzimy dzień Wszystkich Świętych, a kiedy dzień Zaduszny?

.....

.....

.....

BY LEPIEJ ZROZUMIEĆ EWANGELIE

XXX NIEDZIELA ZWYKŁA

Z EWANGELII WG ŚW. MATEUSZA (22,35-40):

Gdy faryzeusze posłyszeli, że zamkną usta saduceuszom, zebrał się razem, a jeden z nich, uczyony w Prawie, wystawiając Go na próbę, zapytał: „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?” On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem». To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy”.

ZADANIE

W Biblii znajdujemy wiele rad, jak się zachowywać wobec osób „słabszych” (sierot, wdów, obcokrajowców), wobec tych, którzy nie mają możliwości bronienia się i są w potrzebie.

Pan Jezus przypomina nam przykazanie miłości, abyśmy codziennie mogli wychodzić na spotkanie naszemu bliźniemu.

LOTERIA NA CEL CHARYTATYWNY

Wraz z grupą katechetyczną organizujemy loterię charytatywną.

Można sprzedawać losy rodzinom naszej miejscowości albo dzielnicy.

Należy wytłumaczyć cel, dla którego organizowana jest loteria. Wraz z losiem trzeba pozostawić karteczkę z zaznaczonym dniem i miejscem wyciągania losów.

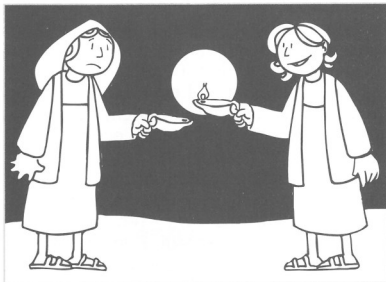
Jako fanty można przygotować upieczone w domu przy pomocy mamy ciasta.

69

XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA

Z EWANGELII WG ŚW. MATEUSZA (25,1-13):

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść: „Podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panny, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było nierozsądnych, a pięć roztropnych. Nierozsądne wzięły lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy. Roztropne zaś razem z lampami zabrały również oliwę w swoich naczyniach. Gdy się pan młody opóźniał, senność ogarnęła wszystkie i posnęły. Lecz o północy rozległo się wołanie: «Oto pan młody idzie, wyjdźcie mu na spotkanie!» Wtedy powstały wszystkie owe panny i opatrzyły swe lampy. A nierozsądne rzekły do roztropnych: «Użyjcie nam swej oliwy, bo nasze lampy gasną». Odpowiedziały rozropne: «Mogłoby i nam, i wam nie wystarczyć. Idźcie raczej do sprzedających i kupcie sobie»”.

ZADANIE

ODKRYWAMY PRZYPowieść

Panem młodym jest Pan Jezus, który przychodzi do naszego życia. Oliwą jest Duch Święty, którego Pan Bóg nam udziela.

Lampą jest nasze serce. Panny rozropne to my, kiedy strzeżemy Ducha Świętego i z czujnością oczekujemy nadejścia Pana Jezusa. Pannami nierozsądnymi jesteśmy wtedy, gdy zapominamy o Panu Jezusie.

Jak jest twoja „lampa”? Co należy robić, by zawsze mieć oliwę (modlitwa, uczestnictwo we Mszy Świętej)? A w jakim przypadku w naszym sercu brakuje oliwy Ducha Świętego?

MOJA LAMPĄ PALI SIĘ,
KIEDY....

MOJA LAMPĄ GAŚNIE,
KIEDY....

71

XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA

Z EWANGELII WG ŚW. MATEUSZA (23,1-12):

Jezus przemówił do tłumów i do swych uczniów tymi słowami: [...] „Nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy jesteście braćmi. Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie. Nie chcecie również, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus. Największy z was niech będzie waszym sługą. Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony”.

ZADANIE

Pana Jezusa nazywano różnymi określeniami. Ci, którzy widzieli Jego cuda, słuchali Jego słów pełnych mądrości, zastanawiali się, kim On tak naprawdę jest.

Określenia Pana Jezusa:

JEZUS, ZBAWICIEL, PAN, MISTRZ, CHRYSTUS, MESJASZ, NAZAREJCZYK, EMANUEL

Znajdź te określenia Pana Jezusa, zakreślając liter. Z pozostałych odczytasz zdanie, które powie ci, kim jest Pan Jezus.

O	T	C	H	R	Y	S	T	U	S	O
N	A	Z	A	R	E	J	C	Z	Y	K
P	A	N	S	E	M	A	N	U	E	L
M	I	S	T	R	Z	J	E	Z	U	S
Y	Z	B	A	W	I	C	I	E	L	N
B	O	Ż	M	E	S	J	A	S	Z	Y

70

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

Z EWANGELII WG ŚW. MATEUSZA (25,14-30):

Jezus opowiedział swoim uczniom następującą przypowieść: „Podobne jest z królestwem niebieskim jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i, rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: «Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem». Rzekł mu pan: «Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!»”.

ZADANIE

GRA RODZINNA „UKRYTE TALENTY”

„Talentami” zwykło się nazywać nasze zalety i umiejętności: wszystkie one są darami Pana Boga, które należy wykorzystać w jak najlepszy sposób. Niektóre z nich pozostają jednak „ukryte”, zupełnie tak jak w przypowieści, a wtedy nie wydają owoców. Przygotujmy w rodzinie grę, aby odkryć nasze talenty i zachęcać się nawzajem do wykorzystania ich.

Przygotuj wiele kolorowych karteczek w kształcie koła (każdy kolor przypisz do danej osoby w rodzinie) oraz małe pudełeczka (każde z imieniem jednej osoby z rodziny).

Zbierz całą rodzinę, rozdaj każdemu po jednej karteczce ze wszystkimi kolorami. Każdy członek rodziny ma na nich napisać ukryte talenty swoich bliskich. Na koniec kolorowe karteczki należy umieścić w odpowiadających im pudełeczkach i rozdać. Niech każdy odczyta ukryte talenty, jakie inni w nim dostrzegają.

72

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

30 X - 05 XI

PONIEDZIAŁEK 30.10.2023 Dzień powszedni	7:00 - za + Stanisławę Bartosik od siostrzeniec Marii i Jagody ze Skoczowa 8:30 - w intencji Seniorów naszej Parafii 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe</i> 18:00 - za ++ Marię w 20 rocznicę śmierci i Stanisława Moskałę
WTOREK 31.10.2023 Dzień powszedni	7:00 - za + Franciszka Pasternego od rodzin Bukowczan i Łazowski 8:30 - za + Barbarę Kapicką na pamiątkę urodzin 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe</i> 18:00 - za ++ Leszka Targosza oraz Bożenę i Stanisława Rogalów
ŚRODA 01.11.2023 UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH	7:30 - za + Krystynę Rembiesę w kolejną rocznicę śmierci 9:00 - za ++ z rodziny Kężelok, Szpin, Rusin, Bukowczan i Surgiewicz 10:30 - za + Jarocki 12:00 - za ++ Piotra Łukosza, jego rodziców Karola i Marię oraz + Józefa 16:30 - za ++ zalecanych w wypominkach 18:00 - za + Kazimierza Chołuja
CZWARTEK 02.11.2023 Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych	7:00 - za ++ Jerzego, Martę i Pawła Stec, Józefę i Józefa Karwat oraz ++ z rodziny Borowiecki 8:30 - za + Krystynę Rembiesę w rocznicę śmierci i ++ rodziców 16:30 - za ++ Leszka Wądolnego, ojca Stanisława oraz ++ z rodzin Wądolny, Kochman i Lęcznar 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe za zmarłych</i> 18:00 - za ++ księży i ++ zalecanych w wypominkach
PIĄTEK 03.11.2023 Dzień powszedni	7:00 - w intencji czcicieli Najświętszego Serca Pana Jezusa 8:30 - za ++ zalecanych w wypominkach 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe za zmarłych</i> 18:00 - za + Cecylię Albrewczyńską od siostrzenicy Elżbiety z rodziną
SOBOTA 04.11.2023 Wspomnienie św. Karola Boromeusza	7:00 - w intencji czcicieli Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny 8:30 - za ++ zalecanych w wypominkach 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe za zmarłych</i> 18:00 - za + Józefa Burego w 2 rocznicę śmierci
NIEDZIELA 05.11.2023 31 NIEDZIELA ZWYKŁA	7:30 - za żyjących i ++ członków Żywego Różańca 9:00 - za ++ z rodzin Stonawskich, Suchodolskich i Kurpas 10:30 - za + Jana Misorza w 16 rocznicę śmierci 12:00 - za + męża Józefa Skrzydłowskiego z okazji urodzin 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe za zmarłych</i> 18:00 - za ++ zalecanych w wypominkach

W poniedziałek o godzinie 7:00 - Msza Święta wotywna z formularza o Duchu Świętym

We wtorek o godzinie 7:00 - Msza Święta wotywna z formularza o Świętych Aniołach

W piątek o godzinie 18:00 – Msza Święta wotywna z formularza o Najświętszym Sercu Pana Jezusa

Spowiedź święta: czwartek, piątek i sobotę **pół godziny** przed każdą Mszą Świętą oraz w piątek od 17:00

W piątek (03 XI) Msza Święta o godzinie 18:00, po Mszy Świętej spotkanie dla uczniów przed bierzmowaniem.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

06 XI - 12 XI

<p>PONIEDZIAŁEK 06.11.2023</p> <p>Dzień powszedni</p>	<p>7:00 - za ++ zalecanych w wypominkach 8:30 - za ++ Annę Dragon i Helenę Mendrek 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe za zmarłych</i> 18:00 - w intencji wynagradzającej za grzechy przeciw Eucharystii od Parafian</p>
<p>WTOREK 07.11.2023</p> <p>Dzień powszedni</p>	<p>7:00 - za + Franciszka Pasternego od Towarzystwa Rekreacyjno-Sportowego „Siła” w Ustroniu 8:30 - za ++ zalecanych w wypominkach 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe za zmarłych</i> 18:00 - za ++ z rodzin Słodki, Marusarz, Dorda, Lehrich i Heller</p>
<p>ŚRODA 08.11.2023</p> <p>Dzień powszedni</p>	<p>7:00 - za ++ zalecanych w wypominkach 8:30 - za ++ rodziców i teściów, męża Czesława, siostry Marię, Zofię, Irenę i brata Zbigniewa 17:30 - <i>Nabożeństwo różańcowe za zmarłych</i> 18:00 - w intencji czcicieli Matki Bożej Nieustającej Pomocy</p>
<p>CZWARTEK 09.11.2023</p> <p>ŚWIĘTO ROCZNICY POŚWIĘCENIA BAZYLIKI LATERAŃSKIEJ</p>	<p>7:00 - o łaskę zdrowia, opiekę Matki Bożej na każdy dzień i Bożą opatrzność dla Eugenii Mostowik z okazji 95 rocznicy urodzin 8:30 - za pomordowanych w Ustroniu 18:00 - za ++ z rodzin Jagosz, Suchy i Herma</p>
<p>PIĄTEK 10.11.2023</p> <p>Wspomnienie św. Leona Wielkiego</p>	<p>7:00 - za + Michała Krężeloka od rodziny Madzia z Koniakowa 8:30 - za + Stanisława Uchrońskiego od rodziny Uchrońskich z Wąsosza 18:00 - za ++ rodziców Elżbietę i Rafała Dziech, siostrę Eugenię oraz dziadków Annę i Piotra Nowaków</p>
<p>SOBOTA 11.11.2023</p> <p>Wspomnienie św. Marcina z Tours</p>	<p>7:00 - za + Franciszka Korcza od rodziny Szarzec i Cecylii Albrewczyńskiej 9:00 - W INTENCJI OJCZYZNY 18:00 - za + Urszulę Rembisz w 3 rocznicę śmierci</p>
<p>NIEDZIELA 12.11.2023</p> <p>32 NIEDZIELA ZWYKŁA</p>	<p>7:30 - w intencji Renaty z okazji urodzin i jej córki Mileny dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej 9:00 - w intencji Haliny dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej 10:30 - w intencji żywych i ++ z rodzin Żegalskich, Jankowskich i Gradolewskich 12:00 - za ++ Franciszka i Franciszkę Pietrzyków oraz ++ rodziców i rodzeństwo 18:00 - w intencji Wandy Węglorz z okazji 80 rocznicy urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej</p>

W poniedziałek o godzinie 7:00 - Msza Święta wotywna z formularza o Duchu Świętym

We wtorek o godzinie 7:00 - Msza Święta wotywna z formularza o Świętych Aniołach

W środę o godzinie 7:00 i 8:30 – Msza Święta wotywna z formularza o Świętym Józefie; o 18:00 – z formularza o Matce Bożej

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

13 XI - 19 XI

PONIEDZIAŁEK 13.11.2023 Wspomnienie śś. Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka, Krystyna	7:00 - za + Franciszka Pasternego od rodziny Gorzałka 8:30 - za + Alojzie Kuś od wnuka Artura 18:00 - za ++ rodziców Jana i Marie Cholewa i brata Wilhelma
WTOREK 14.11.2023 Dzień powszedni	7:00 - za + szwagierkę Marię Kawulok od Stanisława z rodziną z Zawiercia 8:30 - w intencji Ojczyzny, Ojców Redaktorów i Słuchaczy Radia Maryja 18:00 - za ++ Miłosława Krężeloka i jego rodziców
ŚRODA 15.11.2023 Dzień powszedni	7:00 - za + Grażżynę Przygodzką-Musiał od siostry 8:30 - za + Marię Kawulok od rodziny Waszek i Śliwka 18:00 - w intencji czcicieli Matki Bożej Nieustającej Pomocy
CZWARTEK 16.11.2023 Dzień powszedni	7:00 - za + Stanisławę Bartosik od Doroty i Jerzego Adamczyk 8:30 - za ++ brata Wojciecha, męża Bogusława na pamiątkę urodzin 18:00 - za ++ Teofila Śliwkę oraz Piotra i Helenę Czerwińskich
PIĄTEK 17.11.2023 Wspomnienie św. Elżbiety Węgierskiej	7:00 - za + Stanisławę Rycko od Apostolatu Maryjnego oraz + członków Apostolatu 8:30 - za ++ Cecylię, Marię i Anatola Perliceuszów 18:00 - za ++ Kazimierza Piechę w 1 rocznicę śmierci
SOBOTA 18.11.2023 Wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny	7:00 - za + Barbarę Mierzejewską w 2 rocznicę śmierci 9:00 - za ++ Zofię, Alojzego, Józefa i Marię Kuboków oraz Emila Oliwkę 18:00 - w intencji syna Mirosława z okazji urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej oraz za ++ żonę Halinę Krzempek w 2 rocznicę śmierci oraz syna Arkadiusza
NIEDZIELA 19.11.2023 33 NIEDZIELA ZWYKŁA ODPUST KU CZCI ŚW. KLEMENSA	7:30 - w intencji Barbary z okazji 75 rocznicy urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej 9:00 - za ++ Tadeusza Skaleckiego i rodziców z obu stron 10:30 - za + Zbigniewa Kamińskiego w 10 rocznicę śmierci 12:00 - 1) w intencji wszystkich Parafian 2) za + Stanisława Uchrońskiego od chrześnicy Alicji z Dawidem 18:00 - za ++ Marię i Piotra oraz syna Kazimierza i synową Krystynę o radość wieczną

W poniedziałek o godzinie 7:00 - Msza Święta wotywna z formularza o Duchu Świętym

We wtorek o godzinie 7:00 - Msza Święta wotywna z formularza o Świętych Aniołach

W środę o godzinie 7:00 i 8:30 – Msza Święta wotywna z formularza o Świętym Józefie; o 18:00 – z formularza o Matce Bożej

We wtorek (14 XI) Msza Święta o godzinie 18:00, po Mszy Świętej spotkanie rodziców i dzieci przygotowujących się do Pierwszej i Wczesnej Komunii Świętej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

20 XI - 26 XI

PONIEDZIAŁEK 20.11.2023 Wspomnienie św. Rafała Kalinowskiego	7:00 - za + Andrzeja Kiznara oraz ++ z rodziny Poloczek i Kuczera 8:30 - za ++ Emilię i Franciszka Czajów oraz ++ z rodziny Czaja 18:00 - za + Michała Krężeloka od Eweliny i Karola
WTOREK 21.11.2023 Wspomnienie Ofiarowania NMP	7:00 - za + Cecylię Albrewczyńską od rodziny Misiorz z Ustronia i Bolkowa 8:30 - za + Franciszka Pasternego od rodziny Kozok 18:00 - za + Pawła Chmiela w 20 rocznicę śmierci
ŚRODA 22.11.2023 Wspomnienie św. Cecylii	7:00 - za + szwagierkę Marię Kawulok od Małgorzaty z rodziną z Krakowa 8:30 - w intencji żyjących i ++ członków Róży Różańcowej św. Cecylii 18:00 - w intencji czcicieli Matki Bożej Nieustającej Pomocy
CZWARTEK 23.11.2023 Wspomnienie św. Klemensa	7:00 - za + Stanisławę Rycko od przyjaciół z bloku nr 9 os, Manhatan 8:30 - za + Alojzie Kuś od córki Danuty, wnuków i prawnuków 18:00 - w intencji Helgi i Zbigniewa z okazji 60 rocznicy ślubu dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej oraz o błogosławieństwo dla całej rodziny
PIĄTEK 24.11.2023 Wspomnienie śś. Andrzeja Dung-Lac i Towarzyszy	7:00 - za + Franciszka Korcza od Fundacji św. Antoniego w Ustroniu 8:30 - za + Stanisława Górala od siostry Wiesławy 18:00 - za ++ z rodzin Łabuz, Uchroński, Drobisz, Kamiński i Szachowicz od Danieli z mężem
SOBOTA 25.11.2023 Dzień powszedni	7:00 - za + Stanisława Uchrońskiego od Mariana z Żywca 9:00 - w intencji Ojczyzny, Pana Prezydenta i Premiera z Rządem 18:00 - w intencji Anny z okazji 30 rocznicy urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej oraz męża i córki Alicji
NIEDZIELA 26.11.2023 UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSYTA KRÓLA WSZECHŚWIATA	7:30 - za + Tadeusza Staszczaka w 7 rocznicę śmierci 9:00 - chór Ave 10:30 - w intencji Katarzyny z okazji imienin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej od mamy 12:00 - chrzty: Filip Legierski i roczki: 18:00 - za + męża Henryka w 1 rocznicę śmierci

KĄCIK BILIJNY - DZIEJE APOSTOLSKIE CZ. 3

Magdalena Siedloczek

W tym miesiącu przyjrzymy się relacjom wewnątrz pierwotnego Kościoła, opisanym we fragmencie Dz 4, 32-5,11. W pierwszych wiekach poganie patrzyli na chrześcijan i dziwili się, mówiąc: “Patrzcie, jak oni się miłują!” (Tertulian, „Apologetyk”). Co zatem widzieli, co budziło w nich zaskoczenie?

“Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli” (Dz 4,32a). Prawdopodobnie w tamtym czasie chrześcijan było już na tyle dużo, że nie żyli fizycznie w jednej wspólnocie, ale słowa te odnoszą się do duchowej i psychologicznej jedności. Część najstarszych rękopisów dodaje: “i nie było pośród nich podziałów”. W literaturze greckiej zwrot “jedna dusza” występował w odniesieniu do przyjaźni. Diogenes Laertios w “Żywocie Arystotelesa” zapisał definicję, że przyjaciele to “jedna dusza mieszkająca w dwóch ciałach”. Tak więc wierzący stanowili zarazem nowy Lud Boży, jak i spełnienie greckich ideałów przyjaźni.

Dalej czytamy o wspólnocie dóbr: “żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne”. Oddawali to, co posiadali, do dyspozycji wszystkich. To również wpisuje się w greckie postrzeganie przyjaźni - “dobra przyjaciół są wspólne”. “Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze ze sprzedaży i składali je u stóp Apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.” (Dz 4,34-35) Te słowa są wypełnieniem zapowiedzi ze Starego Testamentu: “Ale u ciebie nie powinno być ubogiego” (Pwt 15,4). Jako przykład tego hojnego postępowania jest wymieniony z imienia Barnaba.

Jednak w kontrze do niego napotykamy także historię Ananiasza i Safiry, którzy sprzedali posiadłość, ale podzielili się z resztą jedynie częścią uzyskanych pieniędzy. Jednak ich grzechem nie było to, że zachowali część dla siebie - mogli dowolnie rozporządzać swoją własnością na co wskazują słowa Piotra z Dz 5,4: “Czy przed sprzedażą nie była twoją własnością, a po sprzedaniu czyż nie mogłeś rozporządzać tym, coś za nią otrzymał?” Ich winą było kłamstwo - prawdopodobnie chcieli zyskać uznanie w oczach braci za oddanie całości swego majątku, podczas gdy potajemnie zatrzymali część dla siebie. Ważne jest dla nas, że możemy przeczytać nie tylko o pięknie ówczesnego Kościoła, ale także o jego problemach. Możemy zachwycić się tym, jak kiedyś funkcjonował, ale nie ma co go idealizować. Nieraz mamy skłonność do narzekania na współczesność i porównywania sytuacji do przeszłości: “Kiedyś to było...”. A każde czasy mają swoje mocne i słabe strony.

W tym krótkim fragmencie jest jeszcze jedna kwestia: “Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na wszystkich.” (Dz 4, 33). W innym tłumaczeniu: “cieszyli się wielkim uznaniem”. Wspólnota, która swoim życiem wewnętrznym świadczy o miłości Chrystusa, jest środowiskiem, z którego można wychodzić na zewnątrz, aby Go głosić. Dzieje Apostolskie ukazują nam misyjność Kościoła.

Drogi Czytelniku, chciałabym Cię zachęcić, abys rozważając ten fragment Dziejów Apostolskich, zastanowił się nad następującymi pytaniami:

Jak postrzegam innych ludzi w Kościele? Swoich parafian, ale także i osoby, których nie znam osobiście, ale wiem, że w tym Kościele są - m.in. wierzących o odmiennej duchowości. Może trudno mi zrozumieć ich sposób myślenia, modlitwy, ale to wciąż moi bracia i siostry w Chrystusie, których jestem zobowiązany kochać.

Czy jestem gotowy do służenia mojej wspólnocie swoimi zasobami? Swoim czasem, dobrami materialnymi, ...? Wspólnocie - czyli np. parafii, inicjatywom przez nią organizowanym, innym inicjatywom w Kościele - charytatywnym, misyjnym, ... Form angażowania się w życie Kościoła jest wiele i każdy może znaleźć coś na miarę swoich możliwości i chęci. Ale jeśli się angażuję, to czy robię to ze szczerego serca, czy na pokaz?

I ostatnie pytanie: czy kocham mój Kościół - taki, jaki jest obecnie? Nie jest to jednoznaczne z bezkrytycznym podejściem - miłość zakłada również dostrzeganie problemów i reagowanie na nie, ale czy wciąż widzę jego piękno i czy potrafię o nie dbać?

***Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich,
którzy uwierzyli
Dz 4,32a***

„Po górach dolinach...”

Dane kontaktowe: ul. I. Daszyńskiego 15; 43-450, Ustron

Kancelaria: wtorek i czwartek: 9:00 – 10:00; poniedziałek, środa i piątek: 16:30 – 17:30

Telefon: 33 854 24 49 **E-Mail:** parafiaustron@gmail.com

Strona parafialna: parafiaustron.pl **Facebook:** facebook.com/klemensustron

Ofiary wspierające działalność Kościoła można wpłacać na numer konta. Za wszystkie ofiary serdecznie Bóg zapłać.

Numer konta: **14 1050 1096 1000 0001 0395 1596**

Koszt wydania 3 zł, ofiara dobrowolna. Gazetka przeznaczona jest do wewnętrznego użytku Parafii św. Klemensa w Ustroniu.